KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.388/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 4 mei 2005 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot vaststelling van de openbaredienstverplichting, opgelegd aan de netbeheerders met betrekking tot het ter beschikking stellen van de mogelijkheid voor eindafnemers op laagspanning om te kunnen genieten van een elektriciteitstarief op basis van een dag- en een nachtmeter", heeft op 19 mei 2005 het volgende advies gegeven:

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe openbaredienstverplichtingen op te leggen aan de distributienetbeheerders opdat elke eindafnemer op laagspanning de mogelijkheid zou hebben een elektriciteitstarief te genieten op basis van dag- en nachtverbruik (artikel 2), en legt tevens die netbeheerders de verplichting op om ervoor te zorgen dat het elektriciteitsverbruik van elke eindafnemer op laagspanning met dag- en nachtmeter gedurende het gehele weekend wordt geregistreerd op de nachtmeter (artikel 3, tweede lid).

Het ontwerp bevat nog bepalingen betreffende de kosten van de installatie van een dag- en nachtmeter (artikel 2, § 2), draagt het de distributienetbeheerders op om de tijdstippen te bepalen waarop de omschakeling van de dagmeter naar de nachtmeter gebeurt (artikel 3, eerste lid), verbiedt de kost van de registratie van het elektriciteitsverbruik gedurende het weekend op de nachtmeter te verhalen op de eindafnemers op laagspanning met een enkelvoudige meter (artikel 3, derde lid), legt een informatieverplichting op aan de netbeheerders (artikel 4), en bepaalt dat de kosten voor de investeringen die uit het besluit voortvloeien, worden beschouwd als kosten ten gevolge van de openbaredienstverplichtingen van de netbeheerder (artikel 5).

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

1. Krachtens artikel 6, § 1, VII, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zijn de gewesten bevoegd voor de "gewestelijke aspecten van de energie" en, in ieder geval, onder meer, voor "de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk aan 70.000 volt".

De federale overheid is echter op grond van artikel 6, § 1, VII, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bevoegd voor de aangelegenheden die wegens hun technische en economische ondeelbaarheid een gelijke behandeling op nationaal vlak behoeven, waaronder "de tarieven" (onderdeel d) van de laatstgenoemde bepaling).

Die laatste bevoegdheid, die algemeen is omschreven, omvat niet enkel het bepalen van het bedrag van de tarieven, maar ook het bepalen van categorieën van tarieven [1] en van de voorwaarden waaronder de onderscheiden tarieven van toepassing zijn.

2. Het ontwerp houdt in essentie een regeling in betreffende de tijdstippen waarop het dag- of het nachttarief geldt en betreffende de doorrekening van de kost van de regeling van het dag- en nachttarief aan de eindafnemers.

Bij artikel 3, eerste lid, wordt het aan de betrokken netbeheerder overgelaten de tijdstippen te bepalen waarop de overschakeling van de dag- naar de nachtmeter gebeurt, en bij artikel 3, tweede lid, wordt aan de netbeheerder de verplichting opgelegd om het elektriciteitsverbruik van elke afnemer op laagspanning met een dag- en nachtmeter gedurende het weekend te registreren op de nachtmeter. Aldus worden de periodes bepaald waarbinnen een bepaald tarief - het nachttarief - geldt, en wordt derhalve de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake de tarieven betreden. Die bevoegdheid omvat immers ook, zoals sub 1 werd opgemerkt, het bepalen van de voorwaarden waaronder de onderscheiden categorieën van tarieven kunnen worden toegepast.

Artikel 3, derde lid, verbiedt aan de distributienetbeheerders en de leveranciers de kost van de bij artikel 3, tweede lid, opgelegde verplichting te verhalen op de eindafnemers op laagspanning met een enkelvoudige meter, en bijgevolg om deze kost ten aanzien van die afnemers in de tarieven door te rekenen. Die bepaling betreft een element dat de hoogte van de tarieven bepaalt, en maakt derhalve deel uit van de bevoegdheid inzake de tarieven die aan de federale overheid is voorbehouden.

3. Conclusie moet derhalve zijn dat artikel 3 van het ontwerp is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding en derhalve geen doorgang kan vinden.

---

(1) Zie m.b.t. het sociaal tarief, advies 30.826/1 van 14 december 2000 over een voorontwerp van ordonnantie "betreffende de organisatie van de markt voor elektriciteit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest", *Parl. St.*, B.H.R., 2000-2001, A-192/1, 50-74.

Aangezien de overige artikelen van het ontwerp slechts begeleidende maatregelen bevatten die samenhangen met dat artikel, is het niet nodig om te onderzoeken in hoeverre die artikelen kunnen worden ingepast in de bevoegdheden die inzake energie aan de gewesten zijn toegewezen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME